

fot. DYRUP

ŚCIANY WEWNĘTRZNE

Zmierz się ze ścianą

■ KATARZYNA OŁĘDZKA,
CEZARY JANKOWSKI

Ściany brudzą się i niszczej \dot{a} stopniowo. Nie przeszkadza to nam dopóty, dopóki nie zauważymy, że zaczęły szpeci \acute{c} nasze wnętrza. Wtedy pora na decyzj \acute{e} o remoncie.

Planuj \acute{a} c odnawianie ścian, myślimy zazwyczaj o ich malowaniu lub tapetowaniu, tymczasem niekiedy okazuje się też, że wymagają one przedtem uciążliwego skrobania i naprawy tynków, a więc zakresu prac du \dot{z} o większego ni \dot{z} przewidywa \acute{l} ismy. Zanim chwycimy za pędzel lub wa \acute{l} ek, sprawdźmy, jakie przygotowania b \acute{e} dą niezb \acute{e} dne. A to zale \dot{z} y z jednej strony

od stanu ścian, a z drugiej – od efektu, jaki chcemy osi \acute{a} gn \acute{a} ć.

Na tej podstawie podejmiemy r $\acute{o$ wnie \dot{z} decyzj \acute{e} o tym, czy sami b \acute{e} dziemy przeprowadza \acute{c} remont, czy zlecimy to fachowcom. Warto też zawniczasu ustali \acute{c} , jakich materia \acute{l} ów i narz \acute{e} dzi b \acute{e} dziemy potrzebowa \acute{c} oraz zaplanowa \acute{c} kolejno \acute{s} ć prac do wykonania.

NAPRAWIAMY TYNKI

Jeśli tynk nie trzyma się pod \acute{l} o \acute{z} a, konieczne b \acute{e} dzie jego skucie. Sprawdza się to, opukuj \acute{a} c ściany: g \acute{l} uchy odg \acute{l} os świadczy o odspojeniu wyprawy i powstaniu pustej przestrzeni pod tynkiem. Skucie mo \acute{z} e okazać się konieczne r $\acute{o$ wnie \dot{z} wtedy, gdy tynk osypuje się po lekkim zarysowniu ostrym narz \acute{e} dziem. Mo \acute{z} na też sku \acute{c} wierzchni \acute{a} warstw \acute{e} tynku, zamiast zdrapywa \acute{c} farb \acute{e} , ale jest to kosztowne i uciążliwe.

Zaprawy do uzupe $\acute{l$ niania ubytk \acute{o} w w tynku dobiera się w zale \dot{z} no \acute{s} ci od rodzaju tynku oraz stopnia jego zniszczenia.

Zaprawy cementowo-wapienne stosuje się obecnie g $\acute{l$ ównie do wykonywania podk \acute{l} ad \acute{o} w pod warstw \acute{y} wyka \acute{n} czaj \acute{a} c \acute{e} np. z g \acute{l} adzki gipsowej lub pod ok \acute{l} adzin \acute{y} z p \acute{l} ytek ceramicznych. Zaprawy te mo \acute{z} na przygotowywa \acute{c} bezpo \acute{s} rednio na budowie albo u \acute{z} yć gotowych mieszanek dostarczanych w workach.

Tynki cementowo-wapienne wykonuje się jako dwu- lub tr \acute{o} jwarstwowe. Pierwsza warstwa – obrzutka – pe $\acute{n$ i funkcj \acute{e} warstw \acute{y} kontaktowej, poprawiaj \acute{a} c \acute{e} przyczepno \acute{s} ć. Nast \acute{e} pn \acute{a} warstwa – narzut – o grubo \acute{s} ci 1-1,5 cm wyr $\acute{o$ wnuje pod \acute{l} o \acute{z} e i stanowi podk \acute{l} ad pod g \acute{l} adz \acute{y} wyka \acute{n} czaj \acute{a} c \acute{a} lub ok \acute{l} adzin \acute{e} . Dla uzyskania r $\acute{o$ wnej powierzchni tynku stosuje się wst \acute{e} pnie osadzone w ścianie prowadnice z metalowych listew, po których prowadzi się ła \acute{t} ę do wyr $\acute{o$ wnywania powierzchni narzutu. Prowadnice te przykleja się do surowego muru, a nast \acute{e} pnie przykrywa tynkiem. Przeciętne zu \acute{z} ycie zaprawy przy tynkowaniu tradycyjnym wynosi 15-25 kg/m 2 zale \dot{z} nie od r $\acute{o$ wno \acute{s} ci pod \acute{l} o \acute{z} a.

Dalsze prace remontowe mo \acute{z} na zaca \acute{z} ać po wyschnięciu tynków.

Zaprawy gipsowe, w przeciwie $\acute{n$ stwie do tradycyjnych cementowo-wapiennych, zapewniaj \acute{a} uzyskanie g \acute{l} adkich powierzchni przy jednowarstwowym nak \acute{l} adaniu, a ponadto szybko wysychaj \acute{a} . Gipsowe zaprawy tynkarskie produkuje się w r $\acute{o$ żnych odmianach – do nak \acute{l} adania r \acute{e} cznego lub maszynowego z zawarto \acute{s} ci \acute{a} kruszyw o r $\acute{o$ żnym uziarnieniu.

Zaprawy wapienno-gipsowe nadaj \acute{a} się do stosowania w pomieszczeniach o podwy \acute{s} zonej wilgotno \acute{s} ci powietrza. Ze wzgl \acute{e} du na korozyjne oddzia \acute{l} ywanie gipsu wszystkie elementy stalowe, które mia \acute{l} yby się stykać z tymi zaprawami, trzeba zabezpieczy \acute{c} pow \acute{l} okami ochronnymi lakierniczymi lub

galwanicznymi. Średnia grubość tynku powinna wynosić ok. 10 mm, co w zależności od odmiany użytej zaprawy wymaga zużycia 8-12 kg/m² powierzchni ściany. Długi czas wiązania (60-180 min) umożliwia staranną obróbkę nałożonej warstwy i dokładne jej zatarcie na gładko przez tzw. filcowanie. Zależnie od grubości nałożonej warstwy tynku oraz warunków otoczenia, malowanie nowo otynkowanych powierzchni można przeprowadzić już po 10-14 dniach. Dużą zaletą tynków wapienno-gipsowych jest łatwość dokonywania napraw ich powierzchni. Miejsca uzupełnionych ubytków stają się praktycznie niewidoczne po zatarciu i przeszlifowaniu – w przeciwieństwie do tynków tradycyjnych, na których zawsze widoczne są ślady po uzupełnieniach.

Zaprawy do gładzi tynkarskich umożliwiają uzyskanie idealnie gładkiej powierzchni tynku: w tym celu nakłada się je jako warstwę wykańczającą na tradycyjne wyprawy cementowo-wapienne lub gipsowe. Produkowane są dwie odmiany zaprawy do gładzi – na bazie gipsu lub anhydrytu.

Gładzie gipsowe charakteryzują się większą twardością, ale trudniej je szlifować niż gładzie anhydrytowe. Grubość warstwy wygładzającej powinna wynosić średnio ok. 2 mm, co wymaga zużycia ok. 2 kg/m² wyrównywanej powierzchni. Przed nałożeniem gładzi na surowy tynk cementowo-wapienny jego powierzchnię trzeba zagruntować preparatem wzmacniającym podłoże, co zapobiega wykruszaniu się luźno związanych ziaren tynku w czasie naciągania warstwy wygładzającej. Wygładzanie przeprowadza się naj-

częściej dwuetapowo: najpierw naciąga się wstępną warstwę wyrównującą z gęstej zaprawy, a po jej wyschnięciu i przeszlifowaniu nakłada się ciekłą warstwę wygładzającą.

A TERAZ MALOWANIE PRZYGOTOWANIE ŚCIAN

Surowe tynki i płyty gipsowo-kartonowe wymagają zawsze zagruntowania przed malowaniem: preparat gruntujący wiąże luźno przylegające cząsteczki podłoża, wzmacnia je i wyrównuje jego chłonność. Podłoża uprzednio malowane **farbą emulsyjną** wystarczy zmyć wodą z dodatkiem detergentu, ale **farby klejowe** lub **wapienne** trzeba całkowicie zeszkrobać. Drobne uszkodzenia wypełnia się szpachlówką do tynku lub zaprawą gipsową. Wąskie pęknięcia trzeba przed wypełnieniem skośnie poszerzyć, aby masa wypełniająca weszła głęboko w szczelinę.

Popularne niegdyś lamperie z **farby olejnej** mogą sprawić sporo kłopotu przy odnawianiu. Ścian tak pomalowanych nie można bezpośrednio malować farbą emulsyjną. Grube powłoki mają często spękania powierzchni, a czasem odpadają całymi płatami. Radykalnym środkiem jest całkowite usunięcie powłoki środkami chemicznymi lub jej zeszlifowanie. Zabiegi te są jednak bardzo pracochłonne i uciążliwe. Jeśli stare powłoki mają być jedynie odświeżone, to po zaszpachlowaniu pęknięć i ubytków całą powierzchnię przeciera się gruboziarnistym papierem ściernym i maluje się niskoaromatyczną farbą ftalową.

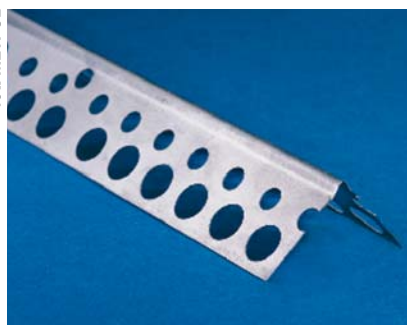
CZYM MALOWAĆ

Właściwości farb. Koszt robót malarskich zależy w znacznym stopniu od tego, jaką farbą ma **zdolność krycia**: im jest mniejsza, tym więcej warstw trzeba nakładać. Zazwyczaj ściany maluje się dwa razy, ale zdarzają się też farby niskiej jakości, którymi trzeba malować wielokrotnie, aby osiągnąć jednolity kolor.

Ważną cechą farby jest **czas osiągnięcia pyłosuchości**, po którym można nałożyć następną warstwę. Materiały szybkoschnące są odporne na przywieranie kurzu i pyłu już po 15-30 minutach, a powtórne malowanie można wykonywać po 2-3 godzinach.

O łatwości nakładania farb – zwłaszcza na powierzchnie pionowe – decydują ich **właściwości tiksotropowe** (wysoka przyczepność do podłoża w stanie płynnym),

fol. METPOL

▲ Narożniki i profile. Ich stosowanie ułatwia wykańczanie ścian zarówno z płyt gipsowo-kartonowych, jak i tynkownych

Gips szpachlowy używany jest między innymi do uzupełniania ubytków w tynkach ▶

fol. KMK GIPS

Niektórzy producenci oferują farby przeznaczone specjalnie do pokoi dziecięcych

fol. TIKKURILA

COŚ SPECJALNEGO

Remont ścian może być okazją nie tylko do odświeżenia i zmiany koloru, ale również do zmiany faktury.

Farby strukturalne różnią się tym od tradycyjnie stosowanych zwykłych farb emulyjnych, że umożliwiają nadawanie ścianom faktury zastępującej tynki dekoracyjne. W porównaniu z tynkami nakładanie farby jest dużo łatwiejsze i mniej pracochłonne. Zaletą farb strukturalnych jest też to, że nie wymagają gładkiego podłoża. Mogą więc posłużyć do zamaskowania wadliwie wykonanych, nierównych tynków.

Farby strukturalne mają postać gęstej masy, w której składzie są wypełniacze o róż-

nym uziarnieniu. Dostępne są również jako proszki lub pasty, stosowane jako dodatki do zwykłych farb akrylowych. Różne sposoby nakładania farb strukturalnych sprawiają, że możliwe jest uzyskanie bardzo wielu różnych efektów dekoracyjnych. Prostym sposobem jest nakładanie farb strukturalnych za pomocą specjalnych wałków gumowych, gąbkowych lub irchowych. Wykończenie powierzchni takimi narzędziami jak pędzel, szpachelka, grzebień bądź też użycie szablonów umożliwia uzyskanie struktury zatartego tynku, muru kamiennego lub efektu drapania. Różne techniki można także ze sobą łączyć i tworzyć w ten sposób oryginalne faktury.

foto. DUFA

JAK POZBYĆ SIĘ ZACIEKÓW?

Problemem, który może zepsuć efekt malowania, bywają plamy, zacieki, żółte przebarwienia od dymu papierosowego oraz inne nie dające się zmyć zanieczyszczenia. W takich miejscach trzeba przed malowaniem nałożyć 1-2 warstwy farby izolującej i dopiero po jej wyschnięciu pokryć ściany np. zwykłą farbą emulyjną.

co zapobiega powstawaniu zacieków przy nakładaniu grubej powłoki oraz tzw. „rozpływność” eliminująca smugi od pędzla, szczególnie szpecące na błyszczących powierzchniach.

Właściwości użytkowe powłok malarzskich. Oprócz barwy i połysku pożądane są takie cechy jak: odporność na uszkodzenia i zabrudzenia, łatwość zmywania, trwałość barw, przepuszczalność wobec pary wodnej i jak najmniejsza emisja szkodliwych substancji.

O właściwościach tych decyduje rodzaj użytego do produkcji spoiwa, pigmentów i dodatków nadających wymagane cechy. Większość z farb można barwić na dowolne kolory według palety barw w systemach RAL lub NCS w automatycznych mieszalnikach zapewniających powtarzalność odcieni.

Rodzaje farb. W robotach budowlanych największe zastosowanie mają farby o spoiwie akrylowym, lateksowym, silikonowym, krzemianowym i alkidowym. Ten ogólny podział tylko w przybliżeniu określa ich walory, gdyż producenci modyfikują te spoiwa, tworząc farby o znacznie różniących się właściwościach.

Tacka ułatwiająca nabieranie farby na wałek ▼

foto. DYRUP

Aby właściwie wybrać kolor i odcień farby, przed zakupem dobrze jest skorzystać ze wzorników lub próbek farby

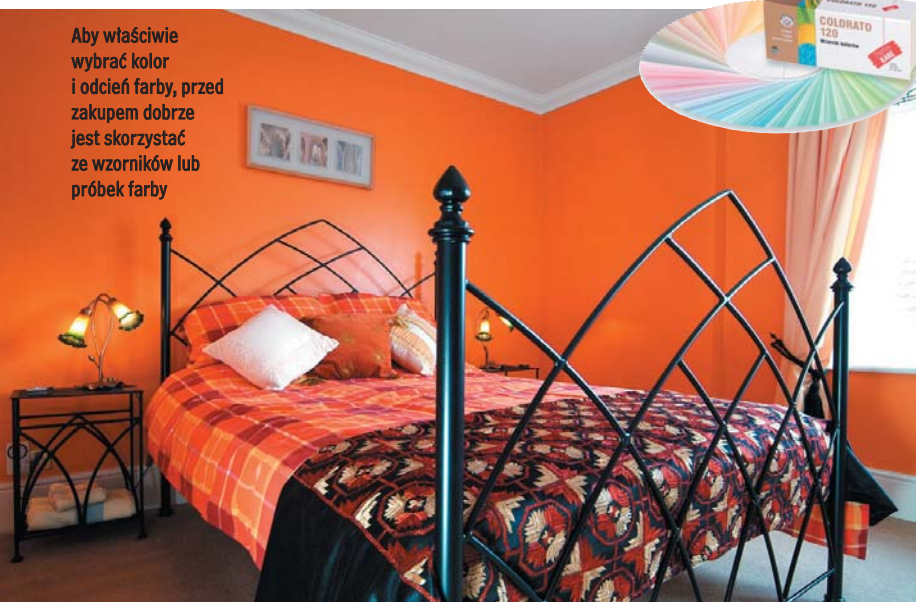

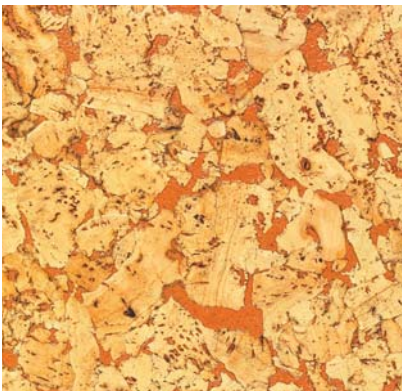
foto. JEDYNKA, KABE

fot. PRAKTIKER

▲ Tapety z włókna szklanego maluje się dopiero po przyklejeniu

fot. PRAKTIKER

▲ Tapety z korka mogą mieć różne wzory

■ **Do malowania wewnątrz** najczęściej stosuje się wyroby **akrylowe**. Zróżnicowanie cenowe w tej grupie wyrobów jest ogromne – z pozoru podobne farby mogą różnić się ceną nawet kilkakrotnie. Farby bardzo tanie są najczęściej miernej jakości, a w pracach remontowych wymagają wielokrotnego nakładania. Ostrożnie trzeba również traktować drogie farby, reklamowane jako kryjące przy jednokrotnym malowaniu, bo to się udaje tylko na czystych, jednobarwnych podłożach o wyrównanej chłonności.

■ **Do likwidacji zacieków, a także załóczeń od nikotyny** przeznaczone są dające matową powłokę farby o spoiwie **alkidowym** – rozpuszczalnikowe. Mogą być stosowane jako docelowe pokrycie lub podkład pod standardowe farby akrylowe.

■ **Do pomieszczeń o specjalnych wymaganiach** produkuje się farby o dużej odporności na stałe zawilgocenie i umożliwiające wielokrotne zmywanie (nawet do 15 000 cykli testujących). Produkowane są one na bazie wodorocieńczalnego **kopolimeru lateksowo-akrylowego**.

Ze względu na bezpieczeństwo pracy oraz łatwość mycia narzędzi malarskich wygod-

a)

b)

c)

d)

fot. CAPAROL

▲ Kolejne etapy wykańczania ścian tapetami z włókna szklanego: przyklejanie tapet (a), kładzenie pierwszej warstwy farby lub gruntowanie (b), kładzenie drugiej warstwy farby (c) oraz efekt końcowy (d)

niej jest stosować wyroby wodorocieńczalne, produkowane obecnie praktycznie na wszystkie rodzaje podłoży.

Niemal wszystkie materiały malarskie dostosowane są do nakładania pędzlem, wałkiem lub metodą natrysku hydrodynamicznego. Warstwy podkładowe zaleca się nakładać pędzlem, gdyż tą metodą uzyskuje się najlepsze wcieranie farby zwłaszcza w porowate podłoże. Malowanie najwygodniej przeprowadzić przy użyciu wałka, co umożliwi uzyskanie jednolitego pokrycia. Nie wolno nakładać drugiej warstwy, dopóki poprzednia dostatecznie nie wyschnie, gdyż można spowodować oderwanie się jej od podłoża. Malować można również pędzlem z miękkim włosiem, ale przy dużej gęstości farby mogą na powierzchni pozostać smugi po pędzlu.

ZAMIAST MALOWANIA – TAPETY CO NA ŚCIANĘ

Tapetowanie jest z reguły nieco droższe od malowania, za to pozwala ukryć niewielkie uszkodzenia tynku, a także całkowicie zmienić wystrój wnętrza.

Stonowane kolorystycznie tapety, często o fakturowanej powierzchni, przeznaczone są głównie do pokoiw dziennych. Cienka powłoka ochronna umożliwia ich delikatne zmywanie, a odporne na światło barwniki nie bledną przez wiele lat. O właściwościach poszczególnych rodzajów tapet informują umieszczone na opakowaniach piktogramy, określające m.in. odporność na zmywanie, promieniowanie UV, sposób układania i zdzierania oraz dopuszczalne zawilgocenie. **Tapety papierowe.** Są najtańsze, ale i najmniej trwałe, a przeznaczone głównie do sypialni i innych pomieszczeń, w których ściany są nieznacznie narażone na zabrudzenie. Dużą popularnością cieszą się papierowe tapety o żywych kolorach przeznaczone do pokoiw dzieciennych. Przeznaczone są do krótkotrwałego użytkowania; ponieważ są tanie, można sobie pozwolić na częstą ich wymianę.

Tapety winylowe. Do kuchni i łazienek oferowane są specjalne kolekcje tych tapet o dużej odporności na szorowanie i o wzornictwie naśladującym płytki ceramiczne. Nie dorównują one jednak trwałością i od-

ZAMIĄST TYNKOWANIA NA MOKRO

Kto woli gładkie ściany bez kłopotliwego tynkowania i gipsowania, może je pokryć płytami suchego tynku, czyli płytami gipsowo-kartonowymi (w skrócie g-k). Płyty można mocować do ściany na dwa sposoby – klejem bezpośrednio do muru lub przyklejając je do pasów kierunkowych z odcinków tych płyt.

Pierwszy sposób stosuje się wówczas, gdy ściana jest względnie równa, a odchylenia od płaszczyzny nie przekraczają 1,5 cm. Na płyty przycięte do wysokości pomieszczenia nakłada się placki kleju gipsowego w ilości nie przekraczającej 2 kg/m². Placki kładzie się na obwodzie co ok. 20 cm i w ten sam sposób przez środek płyty. Płytę z plackami dociska się do ściany i koryguje jej położenie posługując się poziomnicą i młotkiem gumowym.

Drugi sposób, stosowany na nierównych podłożach, polega na wstępnym przyklejeniu pasów płyty o szerokości 6-8 cm w rozstawie co 60 cm, tak aby tworzyły one równą płaszczyznę. Następnie szpachlą zębatą nanosi się klej na te pasy i dociska płyty g-k.

W robotach remontowych może się zdarzyć, że stan ściany nie gwarantuje dobrej przyczepności kleju do tego podłoża. W takich sytuacjach płyty można zamocować wkrętami do metalowego lub drewnianego stelaża, a wolne przestrzenie między profilami wypełnić wyciszającą warstwą wełny mineralnej. Ostateczne wykończenie ścian pokrytych płytami g-k polega na zaszpachlowaniu i oszlifowaniu miejsc ich łączenia oraz zagruntowaniu całej powierzchni preparatem wyrównującym nasiąkliwość i ograniczającym chłonność farb i klejów oraz na pomalowaniu.

foto. FRANSPOL

foto. INTERIOR ZACHÓD

Szpachla gipsowa przeznaczona do ręcznego szpachlowania spoin między płytami gipsowo-kartonowymi ▶

Łazienka wykończona płytami gipsowymi odpornymi na wilgoć ▼

pornością na zabrudzenie okładzinom ceramicznym, a w bezpośrednim sąsiedztwie kucharek, zlewozmywaków szybko pokrywają się niemożliwymi do usunięcia osadami tłuszczu.

Raufazy. Są to tapety przeznaczone do malowania, a układają się je dla nadania ścianom faktury. Faktura uzyskiwana jest dzięki umieszczonym między warstwami papieru wiórkom drzewnym, które mogą mieć różną wielkość i gęstość rozmieszczenia. Do malowania raufaz należy używać farb akrylowych dobrej jakości. Można je wielokrotnie przemaalowywać.

Tapety z włókna szklanego. Nadają się do pomieszczeń, w których ściany mogą być narażone na uszkodzenia, bo niełatwo się im poddają, a ponadto dekoracyjne sploty

włókien tapety nadają ścianom estetyczny wygląd. Po przyklejeniu tapety te maluje się specjalną farbą odporną na wielokrotne zmywanie i szorowanie.

Tapety welurowe, z korka naturalnego i metalowe, a także fototapety. To szczególnie tapety dekoracyjne. Stosowane zwykle jako akcent wystroju wnętrza, a nie materiał do pokrywania całej powierzchni ścian.

ZANIM PRZYKLEIMY TAPETĘ

Pod tapety nie trzeba tak starannie wygładzać powierzchni jak przed malowaniem, ale tynk nie może być „pofalowany”, gdyż uniemożliwiłoby to równe łączenie brytów. Krzywa powierzchnia ma bowiem w rozwinięciu większą długość, przez co niektóre

tapety trudno byłoby „naciągnąć” do równej krawędzi, przez co na łączeniach mogłyby się pojawić szpecące szczeliny.

Podłożem pod tapety może być surowy tynk, powłoka malarska lub dobrze przylegająca do ściany tapeta.

Surowy tynk wymaga pomalowania preparatem gruntującym, który zmniejszy szybkość wysychania kleju i poprawi jego przyczepność.

Powierzchnie malowane, zależnie od rodzaju farby i jej stanu wymagają albo całkowitego usunięcia łuszczących się powłok lub przetarcia papierem ściernym.

Powierzchnie malowane farbami **emulsyjnymi** nie wymagają gruntowania – wystarczy nałożenie podkładu z rozcieńzonego kleju do tapet.

Stare, złe przylegające tapety trzeba zetrwać posługując się np. żelazkiem wytwarzającym parę, co ułatwi ich odrywanie. Jeśli na ścianie ułożone były tapety rozwarstwiające się, wystarczy oderwać ich wierzchnią warstwę: pozostały podkład będzie dobrym podłożem dla nowego pokrycia.

MOŻEMY JUŻ PRZYKLEJAĆ

Tapetowanie nie jest zbyt trudne, ale wymaga dokładnego przestrzegania niżej podanych zasad.

Dobór kleju. Klej należy dobrać do rodzaju tapet, kierując się zaleceniami ich producenta. Najczęściej używane są nie brudzące powierzchni tapet kleje metylocelulozowe o dużej sile sklejanania.

Wyznaczanie linii. Tapetowanie rozpoczyna się od wyznaczenia na ścianie linii pionowej w odległości ok. 45 cm od narożnika przy oknie. Jeśli ściany nie trzymają pionu, linię wyznacza się na każdej ścianie.

Cięcie tapet na bryty. Standardową rolkę o długości 10 m tnie się na tzw. bryty, czy-

li odcinki odpowiadające wysokości tapetowania plus 3-5 cm zapasu. Na tapetach wzorzystych, w których występuje powtarzalność wzorów trzeba przy tym zwrócić uwagę na długość raportu, czyli odstęp między wzorami, i cięcia należy wykonać zawsze w jednakowej odległości od zaznaczonego początku wzoru.

Nanoszenie kleju. Przygotowany klej nanosi się szerokim pędzlem na spodnią stronę tapety równomierną warstwą, a następnie składa się bryt na trzy części klejem do środka. Niektóre tapety nie wymagają nanoszenia kleju, gdyż mają klej fabrycznie nałożony, który wystarczy zwilżyć wodą. Po nałożeniu kleju trzeba odczekać kilka minut, aż klej wsiąknie i zmiękczy tapetę.

Przyklejanie. Złożony bryt przenosi się w miejsce przyklejenia i po odwinieciu górnego brzegu przykładą się tapetę do ściany. Boczna krawędź tapety powinna przylegać do zaznaczonej na ścianie linii pionowej. Stopniowo rozdzielając złożoną tapetę, przyciska się ją szczotką tapeciarską ruchami poziomymi w kierunku od

środku brytu ku brzegom. Przyklejanie wygodniej prowadzić we dwie osoby, gdyż łatwiej wtedy korygować ustawienie dolnej części brytu.

Kolejne pasy przykleja się w ten sam sposób, dosuwając nowy bryt do krawędzi już ułożonego. Resztki kleju, które mogą dostać się na powierzchnię, należy od razu ścierać wilgotną szmatką, a styki tapety dociskać rolką gumową.

Dobrze przyklejona tapeta nie może odstawać od podłoża na krawędziach, a na jej powierzchni nie może być wybrzuszeń spowodowanych złym dociśnięciem lub nadmiarem kleju. W narożnikach pomieszczeń, których ściany nie są idealnie pionowe, łączenie brytów na styk jest niemożliwe. Przykleja się je wtedy na zakład – zwykle prawie niewidoczny. Można również przyciąć krawędzie po ułożeniu tapety, ale nie zawsze to się udaje ze względu na szybkie tępienie się nożyka na twardym tynku.

Po wyschnięciu kleju nadmiar tapety przy podłodze odcina się nożykiem wzdłuż listwy przypodłogowej. ■

Dane teled adresowe wiodących producentów oraz przykładowe ceny produktów podajemy na stronie 168.

REKLAMA

Nowa marka nowa jakość

MOTIVE

NOWOŚĆ!

Macierzystą firmą jest firma INTER-S, która już od wielu lat istnieje na rynku krajowym i zagranicznym, zajmując się dystrybucją narzędzi malarsko-budowlanych.

Jednym z głównych założeń naszej firmy jest sprostanie nawet najbardziej wymagającym klientom, oferując im najwyższej jakości produkty, które będą spełniać ich oczekiwania i indywidualne potrzeby.

W tym celu stworzyliśmy nową markę MOTIVE, którą wyróżnia doskonała jakość, efektowny wygląd oraz atrakcyjna oferta cenowa.

Do produktów markowych pod nazwą MOTIVE należą:

- wałki i wkłady odznaczające się wysoką jakością, regularnie testowane na podstawie rozwoju substancji lakierniczych.
- narzędzia wyposażone w ergonomiczne wyprofilowane i pokryte gumą rękojeści, zapewniające wysoki komfort pracy.
- taśmy o sprawdzonych właściwościach i parametrach.
- narzędzia pomiarowe bardzo trwałe, precyzyjne i charakteryzujące się dużą dokładnością.

Narzędzia MOTIVE mogą Państwo nabywać zamawiając bezpośrednio w firmie INTER-S lub poprzez handlowców, którzy są do Państwa dyspozycji, służąc fachową radą i odpowiadając na Państwa wszelkie pytania. Dział obsługi klienta tel. 046 854 42 47

P.H.U. INTER-S Piotr Sielski
ul. Mazowiecka 10, 96-300 Żyrardów, tel./faks 046 854 42 47
www.inter-s.pl
biuro@inter-s.pl

inter-s